

tanter, 8 arbejdsgiver- og 8 arbejderrepræsentanter.

Danmark havde følgende repræsentation i kommissionerne:

Forretningsudvalget: *Einar Nielsen*.

Kommissionen vedrørende finansielle spørgsmål: *C. V. Bramsnæs*.

Kommissionen vedrørende gennemførelse af konventioner og henstillinger: *Tyge Haarlov*.

Kommissionen vedrørende erhvervsmæssig tilpasning af erhvervshæmmede: *Nina Andersen*, *Allan Rise* og *Herman Schäffer* var stedfortrædende medlemmer¹⁾ — *Rise* med *Henning Nielsen* og *W. Elmquist* som suppleanter.

Kommissionen vedrørende ind- og udvandring: *Herman Schäffer* blev senere under konferencen valgt til stedfortrædende medlem.

Kommissionen vedrørende landbrugsforhold: *Allan Rise* med *Henning Nielsen* og *W. Elmquist* som suppleanter.

Kommissionen vedrørende velfærdsforanstaltninger: *Erik Dreyer* og *Kai Nissen*. *Allan Rise* var stedfortrædende medlem med *W. Elmquist* og *Henning Nielsen* som suppleanter.

Kommissionen vedrørende resolutioner: *H. H. Koch* og *Einar Nielsen*.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses overfor generalsekretæren mod beskikkelsen af nogen af de delegerede på konferencen, behandles i kommissionen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt kommissionen enstemmigt afviser en indsigelse eller ikke mener at kunne tage en sådan til følge, er dens afgørelse endelig. Finder kommissionen eller blot et af dens medlemmer derimod, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes af plenarforsamlingen.

Der var på konferencen rejst følgende indsigelser:

1. Indsigelse mod fuldmagterne for repræsentanterne for Det nationalistiske Kina

(„Formosa-regeringen“). Indsigelsen, som med negativt resultat var blevet fremsat på de 5 forudgående konferencer, blev enstemmigt afvist af kommissionen under hensyn til, at spørgsmålet om Kinas repræsentation fortsat var uafklaret i De forenede Nationer. Kommissionen understregede imidlertid i sin rapport til konferencen vigtigheden af, at der findes en endelig løsning i F.N.

Ved rapportens forelæggelse for plenarforsamlingen benyttede en af de norske regeringsrepræsentanter lejligheden til at udtale, at Norge ønsker, at den kinesiske regering så snart som muligt må blive repræsenteret i F.N. og de særlige organisationer ved repræsentanter for den kinesiske folkerepublik. Såfremt afgørelsen derfor stadig udsættes i F.N.s plenarforsamling, kan det blive nødvendigt for bl. a. ILO at tage stilling til sagen.

2. Indsigelse mod fuldmagten for arbejderrepræsentanten fra Chile. Indstillingen blev ikke taget til følge af kommissionen, som dog fandt anledning til at udtale, at dens afvisning ikke kunne opfattes som en godkendelse af den af Chiles regering fulgte fremgangsmåde ved udnævnelsen af dens arbejderdelegation.

3. Indsigelse mod fuldmagterne for den franske og den italienske arbejderrepræsentant. Indsigelserne blev enstemmigt afvist af kommissionen under henvisning til, at spørgsmålet allerede under konferencen i 1952 var blevet afgjort, og der ikke nu var fremlagt nye kendsgerninger.

Arbejdsgivergruppen meddelte skriftligt ved konferencens åbning, at den i år ikke ville nedlægge protest mod de østeuropæiske arbejdsgiverrepræsentanters fuldmagter, dels fordi det måtte anses for tvivlsomt, om protesten, som var blevet nedstemt i 1954, nu kunne tages op til ny behandling på samme grundlag som året forud, dels fordi generaldirektøren i begyndelsen af juni måned i år efter anmodning fra styrelsesrådet havde nedsat en tremandskomité til at undersøge, i hvilken udstrækning arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne er frie og uafhængige i medlemsstaterne. Den tidligere præsident for Den

¹⁾ Et stedfortrædende medlem har ret til at tage ordet i kommissionen, men har normalt ikke stemmeret, jfr. ILO's Standing Orders artikel 56.